

## Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 września 1922 r.

### o nadzorze nad nierządem.

Na zasadzie art. 2 i 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo przysługuje władzom administracyjnym I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy powiatowych oraz przy pomocy organów policji państwowej, jako organów wykonawczych.

We Lwowie i Krakowie wymienione wyżej prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo, przysługuje dyrekcjom policji, pełniącym częściowo funkcje władz administracyjnych I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy państwowych mianowanych przez Ministra Zdrowia Publicznego.

§ 2. Przy władzach, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, powołuje się do życia komisje sanitarno-obyczajowe.

§ 3. Skład komisji sanitarno-obyczajowej stanowią:

- 1) kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie dyrektor policji), jako przewodniczący,
- 2) lekarz państwowy, jako stały zastępca przewodniczącego,
- 3) przedstawiciel policji państwowej,
- 4) przedstawiciel władzy samorządowej,
- 5) delegat stowarzyszeń, względnie związków społecznych, mających za zadanie walkę z nierządem lub cele pokrewne.

Wymienionych pod 5) członków komisji mianuje kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie Dyrektor policji) na wniosek właściwego państwowego lekarza.

§ 4. Do zakresu działania komisji sanitarno-obyczajowej należy rozpatrywanie spraw dotyczących nierządu oraz walki z chorobami wenerycznymi, w szczególności zaś stwierdzenie zawodowego uprawiania nierządu przez osoby o uprawianie takiegoż nierządu podejrzone, tudzież następne orzekanie o poddaniu tych osób przymusowej kontroli lekarskiej, względnie zwolnieniu od tejże kontroli.

Uchwały o zaliczeniu danej osoby do kategorii uprawiających nierząd zawodowo, nie mogą zapaść wbrew opinii lekarza państwowego.

§ 5. Szczegółowa instrukcja dla organów, wykonywujących nadzór nad nierządem oraz regulamin dla komisji sanitarno-obyczajowej zostaną wydane przez Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Osoby, uprawiające nierząd zawodowo, podlegają przymusowi stałej kontroli lekarskiej oraz ewentualnie leczeniu w razie stwierdzenia u nich przez lekarza choroby wenerycznej.

§ 7. Osoby, podejrzone o uprawianie nierządu zawodowo, winny na wezwanie przewodniczącego komisji sanitarno-obyczajowej, stawić się przed komisją celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień.

§ 8. Utrzymywanie domów rozpusty (domów publicznych) jest wzbronione.

Pod nazwą domu rozpusty należy pojmować wszelkie mieszkania i lokale, zajmowane przez więcej, niż dwie osoby, uprawiające nierząd zawodowo.

§ 9. Nie więcej, niż dwie osoby, uprawiające nierząd zawodowo, mogą zamieszkać w jednym domu.

**§ 10.** Winni niestosowania się zarządzeń władz wydanych na zasadzie §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia, ulegną karze sądowej w myśl odnośnych postanowień ustaw karnych, względnie na obszarze b. zaboru austriackiego i pruskiego o ile czyn ich nie jest karalny sądownie—karze wymierzanej przez władze administracyjne w myśl obowiązujących przepisów administracyjnych.

**§ 11.** Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, prócz części górnośląskiej Województwa Śląskiego.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Bujalski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

*A. Kamiński*

---